

af Tvangsbøder til Private, idet nemlig der var foreslaaet, at den, der ikke opfyldte sin Forpligtelse ligeoverfor en Privat, skulde kunne foranlediges sat i Fængsel i et Aar. Det blev vel nu forandret, men jeg har anseet det for påsende at slutte mig til denne Tidsfrist. Med disse Ord skal jeg tillade mig at anbefale mit Endringsforslag, idet jeg tør haabe, at den høitærede Minister heller ikke vilde have Noget imod dette Forslag til § 3, da han under den forrige Behandling ogsaa syntes at finde det rimeligt, at der blev sat en Grændse for den Tid, Afsoningen kan vare.

Klein: Det gjør mig ondt, at en Udtalelse af mig ved denne Sags første Behandling har givet de ærede Forslagsstillere, for hvem der nu blev ført Ordet, Anledning til at stille Endringsforslaget under Nr. 1. Jeg har ikke nogen levende Erindring om, hvorledes mine Ord faldt, men det er i alt Fald sikkert, at min Mening, om den end blev udtrykt mindre klart, har været i Overensstemmelse med det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (C. Rimestad) med Hensyn til Forstaelsen af den Sætning i Lovudkastets § 1, hvorom der er Tale. Det er muligt, at jeg ikke skarpt har opfattet den Udtalelse, der kom fra det ærede Medlem (W. Erichsen), som foranledigede mig til at give mit Svar, men min Mening har ganske vist været i Overensstemmelse med det ærede Medlems (C. Rimestad), og det forekommer mig heller ikke, at Ordene i Lovudkastet vel kunne forlaaes paa anden Maade, end at, hvad der bliver at affone, kun er det, som den Paagældende staaer til Rest med, som han sthylder, men forsaavidt han har betalt en Deel af Bøden, er det aabenbart, at denne Deel skulde r han ikke. Jeg erindrer vel, at ligesom jeg udtalte mig om det Humane i, at der efter Lovudkastets Bestemmelser ikke bliver Spørgsmaal om at inddrive nogen Deel af den idømte Bøde ved Execution, saaledes forudsatte jeg ogsaa, at man i det Tilfælde, at en Person kommer for at betale en Deel af Bøden, gjør ham opmærksom paa, at han, forsaavidt han ikke betaler den hele Bøde, dog ikke vil slippe for Afsoning af Resten; men hvis den Paagældende, naftet han er bleven

gjort opmærksom paa denne Sagens Sammenhæng, ikke destomindre ønsker at betale en Deel af Bøden, for paa denne Maade at slippe med en mindre Fængselsstraf som Afsoningsmiddel, forstaaes det af sig selv, at det staaer ham frit for at kunne forlange dette, hvoraf vil følge, at den subsidiaire Fængselsstraf vil blive af ringere Varighed, end om han slet ikke havde betalt Noget. Hvorvidt den Redaction, som er bleven bragt i Forslag af to ærede Medlemmer, eller Udstæts Redaction maatte være den heldigste, skal jeg ganske henstille; jeg for mit Vedkommende lægger ikke stor Vægt paa, enten man vil tage den ene eller anden Redaction. — Hvad det ærede Medlems Forslag under Nr. 4 til § 3 angaaer, vil jeg erkjende, at det maaskee kan være ret hensigtsmæssigt at gjøre en saadan Tilspøining som den, der i den første og største Deel af hans Endringsforslag er foreslaaet. Paragraphen, saaledes som den findes i Lovudkastet, er vistnok ganske i Overensstemmelse med den ældre Bestemmelse i Forordningen af 16de November 1836, der ikke vides i Praxis at have givet Anledning til nogen Tvivl, men den Tvivl kan unægtelig opkastet i alt Fald theoretisk, som det ærede Medlem her har fremsat, og naar det forholder sig saaledes, maa det erkjendes at være ganske hensigtsmæssigt at forebygge Muligheden af, at en saadan Tvivl kan opkomme. Jeg troer vel, at selv om man ikke har denne Tilspøining, vil man nok formaae at løse en saadan Tvivl, naar den i sin Tid bliver opkastet, paa en Maade, som er ganske i Overensstemmelse med, hvad her er bragt i Forslag, men det kan ganske vist ikke staae, at man ogsaa gjør det her. Derimod stiller Sagen sig noget anderledes for mig med Hensyn til den sidste Linie af Endringsforslaget under Nr. 4, og jeg har derfor tilladt mig at begjære deelt Afstemning over dette Endringsforslag. Det vil saaledes være aabenbart og falde stærkt i Dinene, at der er den store Forskjel imellem, hvad der findes i denne sidste Linie og den foregaaende Deel af Endringsforslaget, at medens den første Deel ikke gaar ud paa at indføre noget Nyt, men kun paa at give en Bestemmelse, der skal klare Forholdet og forebygge en Tvivl, som man maa antage, selv om Bestemmelsen ikke bliver givet, ogsaa i